

AD16 69/02

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37560

Kl. ~~45 D. 8~~

Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin*) 45a, 69/02
Warszawa, Polska

Znacznik do siewów punktowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 12 grudnia 1953 r.

Znacznik według wynalazku jest przeznaczony do siewów punktowych w szkółkach hodowlanych.

Dotychczas stosowano przeważnie znacznik ramowy z poprzeczkami, w których były przy mocowane zęby. Zależnie od pożądanej rozstawy między rzędami i w rzędach — używano do każdego rodzaju zasiewów innych ram. Przez przyłożenie ramy na poletku i przydeptanie nogami, zęby zagłębiały się w ziemi, wyciskając dołki w pożądanych odstępach. Przenosząc ramę dalej wyciskało się nowe dołki. Rama, spełniając rolę znacznika, znaczyła pożądaną rozstawę, ale dołki nie zawsze tworzyły linie prostych, koniecznych do mechanicznej uprawy.

Do przygotowania pola pod siew punktowy, stosując wyżej opisaną ramę, potrzeba było przeważnie 10 pracowników. Zespół taki mógł przygotować pole dla czterech osób siedzących.

Znacznik według wynalazku obsługuje dwóch pracowników, z których jeden prowadzi znacznik, drugi — konie. W ciągu jednej godziny

znacznik wyznacza pole na cały dzień do siewu punktowego na 15 pracowników. Przez zastosowanie tego znacznika zyskuje się przy siewach dziennie 10 — 20 roboczodniówek, co w okresie trzech do czterech tygodni siewu daje oszczędność 360 do 480 roboczodniówek na jednej stacji.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok z góry znacznika, fig. 2 — widok z boku i częściowo widok z góry umocowanie znacznika na ramie opelacza. Znacznik według wynalazku jest uzupełnieniem opelacza i po dokonaniu siewów, okręceniu osi z tarczami i przymocowaniu noży można jeździć w szkółkach tym samym opelaczem (z którego znacznik jest zrobiony), niszcząc chwasty, co daje również niejednokrotnie duże

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są dr Zygmunt Tomaszewski, mgr Piotr Winiarski, mgr Edward Kapsa, mgr Włodzimierz Dwernicki, mgr Aleksandra Brodowska, Łucjan Gierszewski, Stanisław Górzny, i Józef Jarzyński.

oszczędności w robociźnie. Przy opielaniu szkółek konie są prowadzone ścieżkami.

Znacznik według wynalazku składa się z osi 1 przymocowanej do ramy opielacza fig. 1. Na osi 1 osadzone są tarcze 2, zamocowane za pomocą śrub nastawczych. Na obwodzie tarcz co 5 cm znajdują się otwory, w których na śrubach umieszczone są stożkowate, drewniane zęby. Oś z tarczami łączy się z ramą opielacza za pomocą trzech narządów przymocowujących (fig. 6).

Przez przesuwanie tarcz na osi, jak i zębów na obwodzie tarcz uzyskuje się każdą pożądaną rozstawę. Odpowiednie nastawienie odległości tarcz od kół pozwala na wyznaczenie przy każdym pasie ścieżki.

Znacznik ciągną dwa konie. Między przednimi a tylnymi kołami opielacza przymocowana jest włóka, zacierająca ślady kopyt końskich

i równająca pole, wskutek czego stożkowate zęby wciskają się w gładką powierzchnię gleby, robiąc pożądane znaki.

Przez wmontowanie motorka spalinowego do opielacza, możnaby go uczynić samobieżnym, a tym samym wyeliminować całkowicie zaprzęg konny.

Zastrzeżenie patentowe

Znacznik do siewów punktowych, znamieny tym, że składa się z osi (1) przymocowanej do ramy opielacza za pomocą narządów (5) oraz umieszczony przesuwnie na obwodzie tarcz (2) drewnianych zębów znaczących (3).

Instytut Hodowli
i Aklimatyzacji Roślin

Fig. 1

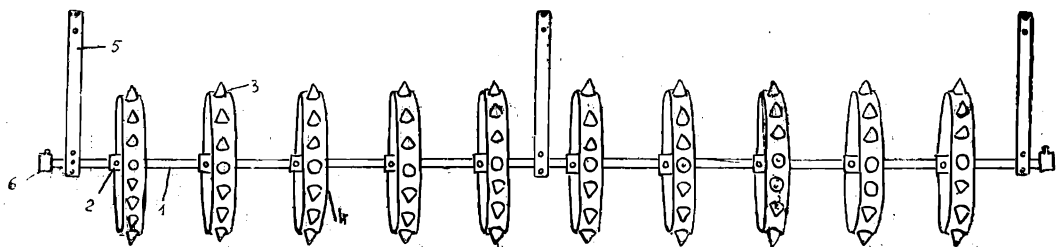

Fig. 2

